



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 251/05-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. februára 2006 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. D. Š., bytom S., zastúpenej advokátkou JUDr. H. B., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 porušil základné právo Ing. D. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. Ing. D. Š. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Zvolen p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ing. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 196 Sk (slovom osem tisíc deväťdesiat šesť slovenských korún), ktorú je Okresný súd Zvolen p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. H. B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 16. novembra 2005 č. k. I. ÚS 251/05-13 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. D. Š., bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. H. B., B., ktorou namietala porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa od 21. októbra 1993 žalobou podanou okresnému súdu domáha od E. K. (ďalej len „žalovaná v I. rade“) a Ing. J. M. (ďalej len „žalovaný v II rade“, spolu ďalej len „žalovaní“) vydania sporných nehnuteľností. Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd koná v jej veci vedenej pod sp. zn. 10 C 182/93 so

zbytočnými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a odd'ahuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem prehľadu priebehu konania uviedla:

„Sťažovateľka má právo, aby sa jej vec v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Toto ústavou zaručené právo navrhovateľky bolo porušené priet'ahmi v konaní. Za takmer 12 rokov prejednávania veci na súde, okresný súd pojednával vo veci iba trikrát a to 13. 12. 1994, 08. 10. 1997 a 02. 03. 2005. Pojednávanie 28. 06. 1994 bolo odročené bez prejednania veci a vytýčené pojednávanie na deň 20. 06. 2005 bolo zrušené.“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 porušil právo Ing. D. Š., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu vo Zvolene v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 prikazuje konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. D. Š. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 220.000,- Sk (slovom dvestodvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd vo Zvolene povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5.302,- Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún), ktoré je Okresný súd vo Zvolene povinný vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. H. B., so sídlom B. (...) do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka JUDr. Z. B. listom sp. zn. Spr. 753/05 z 29. decembra 2005 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom zo 16. januára 2006 k uvedenému vyjadreniu okresného súdu.

2. 1. JUDr. Z. B. vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v predmetnom konaní uviedla:

„Nemám za to, že by sudkyne konali neefektívne, dôkazy sa vykonávali na návrh účastníkov konania.

V dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdu od r. 2001 nebolo možné v prípade neprítomnosti sudkyne prijať iné vhodnejšie opatrenie, ktoré by urýchlilo vybavovanie vecí.

Preto považujem sťažnosť za čiastočne odôvodnenú.

K rozhodovacej právomoci sudkýň sa nevyjadrujem.

Súhlasím s tým, aby (...) ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedla nasledovné:

„(...) súhlasím, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania v tejto veci (...).

Skutočnosť, že okresný súd nedokázal riešiť personálne problémy na tomto súde, nemôžu byť na ťarchu účastníka konania a nemajú povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie žalobkyne, ktorá sa na súd obrátila so svojou žalobou.

Uznávame, že spis bol na krajskom súde v dôsledku podaných odvolaní, z dôvodu rozhodnutia o námietke zaujatosti v dňoch 16. 1. 1996 do 6. 5. 1996, od 19. 11. 1999 do 29. 12. 1999, od 19. 4. 2001 do 6. 6. 2001, od 16. 12. 2003 do 2. 2. 2004, od 25. 10. 2005 do 21. 11. 2005, avšak to predstavuje spolu necelých 10 mesiacov, preto nemožno vyvodiť záver, že k prieťahom došlo na Krajskom súde v Banskej Bystrici, konanie vo veci prebieha 13 rok. (...)

Prejednávaný spor nie je po právnej stránke zložitý. Zložitým tento spor urobil okresný súd neefektívnym vykonávaním dokazovania, ignorovaním návrhu navrhovateľky na vykonanie ohliadky sudcom za prítomnosti znalca.

Správanie sťažovateľky, ako účastníčky konania, nespôsobilu prieťahy v konaní.

Sťažovateľka je presvedčená, že prietahy v konaní boli spôsobené nesústređeným vykonávaním úkonov v dokazovaní, nepripravenosťou na súdne pojednávanie a praktickou viacnásobnou a dlhodobou nečinnosťou súdu. Jasným dôkazom nečinnosti súdu je to, že za 12 rokov vytýčil súd pojednávanie iba štyrikrát, z ktorých len dve pojednávania boli efektívne - vecné.

Prvé pojednávanie bolo vytýčené na deň 28. 6. 1994. Nie je pravdou, že na návrh zástupkyne navrhovateľky bolo odročené pojednávanie. Rozhodujúca sudkyňa požiadala zúčastnené sporové strany o mimo-súdne vyriešenie sporu dohodou. Preto sme pristúpili na návrh súdu s tým, že sa pokúsime spor skončiť dohodou. K dohode nedošlo.

Ďalšie dve pojednávania a to 13. 12. 1994 a 08. 10. 1997 neboli pripravené, bolo to vidieť z toho, že sudkyňa opakovane požadovala od nás doklady a to aj napriek tomu, že už v spise boli doložené. To bol dôkaz toho, že sudkyňa nevedela aké doklady sa v spise nachádzajú.

Pojednávanie na deň 02. 03. 2005 bolo dobre pripravené, sudkyňa mala dobre naštudovaný spis, pojednávanie bolo vecné a navrhovateľka bola presvedčená, že konečne vec bude aj ukončená. Žiaľ, sudkyňa zo zdravotných dôvodov musela nastúpiť na MD.

Okresný súd celkovo nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v danej veci počas súdneho konania nachádza, už trinásť rok čaká navrhovateľka na rozhodnutie vo veci samej, čo je základným účelom práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Za toto vyjadrenie si uplatňujeme trovy právneho zastúpenia za jeden úkon 2.720,- Sk a režijný paušál 164,- Sk. “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za

nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 182/93 ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania:

- 21. október 1993 - sťažovateľka sa žalobou podanou okresnému súdu domáhala vydania sporných nehnuteľností od žalovaných;
- 24. november 1993 - okresný súd vyzval žalovaných na vyjadrenie k žalobe,
- 8. december 1993 - žalovaný v II. rade sa vyjadril k žalobe s tým, že súhlasil so sťažovateľkou navrhovaným vykonaním znaleckého dokazovania v odbore geodézia;
- 22. december 1993 - právna zástupkyňa žalovanej v I. rade sa vyjadrila k žalobe;
 - 11. január 1994 - okresný súd zaslal vyjadrenia žalovaných sťažovateľke na zaujatie stanoviska;
- 26. január 1994 - sťažovateľka zaujala stanovisko k vyjadreniam žalovaných;
- 6. jún 1994 - okresný súd nariadil pojednávanie na 28. jún 1994;
- 23. jún 1994 - žalovaný v II. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní;
- 28. jún 1994 - po oznámení právnej zástupkyne žalovanej v I. rade, že sú ochotní uzatvoriť so sťažovateľkou mimosúdnu dohodu, bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že právna zástupkyňa sťažovateľky oznámi okresnému súdu do troch mesiacov, či došlo k jej uzavretiu;
- 12. august 1994 - právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila okresnému súdu, že sťažovateľka jej vypovedala plnomocenstvo;
- 26. august 1994 - sťažovateľka sama predložila okresnému súdu a žalovanej v I. rade návrh mimosúdnej dohody, ktorá je pre ňu prijateľná, keďže ju žalovaná v I. rade vôbec neoslovila ohľadne možnosti mimosúdneho urovnania sporu;

- 8. september 1994 - sťažovateľka predložila okresnému súdu plnomocenstvo pre novú právnu zástupkyňu;
- 15. november 1994 - právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila okresnému súdu, že žalovaná v I. rade neprijala ich ponuku na mimosúdne urovnanie sporu, a preto žiadala nariadiť pojednávanie;
- 17. november 1994 - okresný súd nariadil pojednávanie na 13. december 1994;
- 13. december 1994 – pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom predvolania svedkyne, vyžiadania dôkazov z príslušného katastrálneho úradu a pripojenia spisu tamojšieho súdu sp. zn. 10 C 86/94 o žalobe žalovaného v II. rade proti sťažovateľke o určenie vlastníckeho práva;
- 14. december 1994 - okresný súd žiadal zapožičať spis tamojšieho súdu sp. zn. 10 C 85/94;
- 6. marec 1995 - okresný súd žiadal zapožičať spis tamojšieho súdu sp. zn. 10 C 86/94, ktorý bol k predmetnej veci pripojený 7. marca 1995;
- 21. apríl 1995 - sťažovateľka sa domáhala, aby okresný súd pribral do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v I. rade F. K. (manžela žalovanej v I. rade), nariadil ohliadku na mieste samom, ako aj znalecké dokazovanie geodetom, a tiež sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by sa žalovanej v I. rade a jej manželovi uložila povinnosť zdržať sa zásahov do jej vlastníckeho práva a povinnosť strieť postavenie „*provizórneho plotu*“ medzi pozemkami do právoplatného skončenia sporu;
- 27. apríl 1995 - sťažovateľka urgovala vydanie predbežného opatrenia;
- 6. júl 1995 - právna zástupkyňa sťažovateľky urgovala vydanie predbežného opatrenia a nariadenie „*ohliadky za účasti znalca - geometra*“;
- 1. august 1995 - okresný súd vyzval manžela žalovanej v I. rade, aby oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej v I. rade, a súčasne vyžiadal od príslušného katastrálneho úradu výpis z pozemkovej knihy a výpis z katastra nehnuteľností ohľadne sporných pozemkov, ako aj listiny, ktoré boli právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k nim;
- 7. august 1995 - katastrálny úrad predložil okresnému súdu požadované listiny, z ktorých vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností je M. J. (...);
- 14. august 1995 - manžel žalovanej v I. rade vyjadril svoj súhlas, aby vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaných (ďalej len „vedľajší účastník“);

- 9. september 1995 - okresný súd vydal predbežné opatrenie, ktorým v plnom rozsahu vyhovel návrhu sťažovateľky z 21. apríla 1995;
- 3. október 1995 - vedľajší účastník podal odvolanie proti predbežnému opatreniu;
- 11. október 1995 - okresný súd zaslal odvolanie vedľajšieho účastníka na vyjadrenie sťažovateľke, ako aj žalovaným v I. a II. rade;
- 23. október 1995 - sťažovateľka sa negatívne vyjadrila k odvolaniu;
 - 2. november 1995 - žalovaný v II. rade oznámil, že nemá námietky proti predbežnému opatreniu;
 - 6. november 1995 - žalovaná v I. rade sa súhlasne vyjadrila k odvolaniu vedľajšieho účastníka;
 - 10. november 1995 - žalovaná v I. rade podala odvolanie proti predbežnému opatreniu z 9. septembra 1995;
- 16. január 1996 - spis bol predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaniach vedľajšieho účastníka a žalovanej v I. rade;
- 29. marec 1996 - krajský súd uznesením sp. zn. 10 Co 242/96 potvrdil predbežné opatrenie okresného súdu z 9. septembra 1995 vo výroku, ktorým sa žalovanej v I. rade a vedľajšiemu účastníkovi uložila povinnosť zdržať sa zásahov do vlastníctva sťažovateľky, a zrušil ho vo výroku, ktorým sa žalovanej v I. rade a vedľajšiemu účastníkovi uložila povinnosť strpieť postavenie „*provizórneho plota*“ sťažovateľkou;
- 6. máj 1996 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 10. jún 1996 - vedľajší účastník oznámil okresnému súdu, že došlo k zmene vlastníka sporných pozemkov, a to „z M. J. na vnuka a vnučky“ (poznámka ústavného súdu – M. J. nebol v žalobe označený ako účastník konania);
- 26. jún 1996 - okresný súd vyzval právnu zástupkyňu žalovanej v I. rade, aby sa vyjadrila k oznámeniu vedľajšieho účastníka o zmene vlastníka sporných pozemkov a doložila doklady o tejto zmene, a súčasne okresný súd vyzval katastrálny úrad, aby oznámil, na základe akého právneho titulu bolo vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam zapísané na M. J.;
- 3. júl 1996 - katastrálny úrad oznámil okresnému súdu, že vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam bolo na M. J. zapísané na základe kúpnej zmluvy z 22. júla 1952

(poznámka ústavného súdu - predmetná zmluva nebola pripojená, takže nie sú známe jej ďalšie zmluvné strany);

- 28. august 1996 - k spisu bol na nahliadnutie opätovne pripojený spis tamojšieho súdu sp. zn. 10 C 86/94;

- 5. september 1996 - okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru geodézia a kartografia a uložil mu lehotu 30 dní na vypracovanie znaleckého posudku (uznesenie bolo súdnemu znalcovi doručené 13. septembra 1996);

- 18. september 1996 - sťažovateľka namietala zaujatosť ustanoveného znalca z dôvodu jeho známosti so žalovanou v I. rade a vedľajším účastníkom;

- 19. september 1996 - okresný súd uznesením ustanovil nového súdneho znalca a stanovil mu na vypracovanie znaleckého posudku lehotu 30 dní (súdnemu znalcovi bolo uznesenie doručené 20. septembra 1996);

- 30. september 1996 - okresnému súdu sa vrátila neprevzatá poštová zásielka adresovaná žalovanému v II. rade s poznámkou „zemřel“, a súčasne vedľajší účastník oznámil okresnému súdu, že trvá na pôvodne ustanovenom súdnom znalcovi;

- 9. október 1996 - žalovaná v I. rade namietala zaujatosť novo ustanoveného súdneho znalca uznesením z 19. septembra 1996;

- 17. október 1996 - okresný súd uznesením zmenil osobu súdneho znalca a ponechal lehotu 30 dní na vypracovanie znaleckého posudku (uznesenie bolo súdnemu znalcovi doručené 23. októbra 1996);

- 29. október 1996 - ustanovený súdny znalec okresnému súdu oznámil, že pre pracovnú zaneprázdnenosť nemôže znalecký posudok vypracovať;

- 15. november 1996 - okresný súd žiadal od súdneho znalca, aby oznámil, v akej lehote by bol schopný znalecký posudok vypracovať, a aby oznámil konkrétne dôvody, pre ktoré odmietol jeho vypracovanie;

- 12. december 1996 - súdny znalec oznámil, že znalecký posudok nemôže vypracovať zo zdravotných dôvodov;

- 22. január 1997 - okresný súd uznesením ustanovil nového súdneho znalca z odboru geodézia a určil mu lehotu 2 mesiacov na vypracovanie znaleckého posudku (súdnemu znalcovi bolo uznesenie doručené 5. februára 1997);

- 13. február 1997 - okresnému súdu bola opätovne vrátená nedoručená zásielka adresovaná žalovanému v II. rade s poznámkou „zemrel“;
- 17. február 1997 - okresný súd zaslal spis súdnemu znalcovi;
- 17. júl 1997 - okresnému súdu bol doručený znalecký posudok;
- 28. júl 1997 - sťažovateľka zaplatila poplatok za znalecké dokazovanie;
- 31. júl 1997 - okresný súd zaslal znalecký posudok účastníkom na vyjadrenie a sťažovateľku vyzval na zaplatenie poplatku za znalecké dokazovanie;
- 11. august 1997 - vedľajší účastník sa negatívne vyjadril k znaleckému posudku;
- 20. august 1997 - sťažovateľka sa vyjadrila k znaleckému posudku a v súlade s jeho závermi konkretizovala žalobný petit;
- 21. august 1997 - žalovaná v I. rade sa vyjadrila k znaleckému posudku a žiadala jeho doplnenie;
- 26. august 1997 - okresný súd nariadil pojednávanie na 8. október 1997;
- 2. september 1997 - okresný súd vyzval právne zástupkyne sťažovateľky a žalovanej v I. rade, aby oznámili otázky, ktoré má súdny znalec zodpovedať na pojednávaní;
- 17. september 1997 - okresný súd urgoval právne zástupkyne sťažovateľky a žalovanej v I. rade, aby oznámili otázky, ktoré má súdny znalec zodpovedať na pojednávaní;
- 25. september 1997 - po tom, ako sťažovateľka zo znaleckého posudku zistila vlastníkov sporných nehnuteľností, zobrala žalobu proti žalovanému v II. rade späť a žiadala konanie proti nemu zastaviť a súčasne žiadala pripustiť do konania na strane žalovaného popri žalovanej v I. rade ďalšie osoby, a to K. K. ako žalovanú v II. rade, P. K. ako žalovaného v III. rade, M. K. ako žalovanú v IV. rade a F. K., dovedy vedľajšieho účastníka, ako žalovaného v V. rade. Sťažovateľka súčasne oznámila otázky na zodpovedanie pre súdneho znalca a zmenila žalobný petit tak, že žiadala určenie hranice medzi spornými pozemkami vlastnícky patriacimi jej a žalovaným v II. – IV. rade podľa hranice určenej v znaleckom posudku, pričom žalovaní v II. – IV. rade mali sťažovateľke vydať časť pozemkov za takto určenou hranicou, odstrániť z nich prebytočnú zeminu a kamene a strpieť postavenie plotu medzi pozemkami a súčasne žalovaní v I. a V. rade sa mali zdržať zasahovania do jej vlastníckeho práva za hranicou medzi pozemkami určenou v znaleckom posudku;
- 26. september 1997 - žalovaná v I. rade oznámila otázky na zodpovedanie pre súdneho znalca;

- 8. október 1997 - okresný súd na pojednávaní uznesením zastavil konanie proti žalovanému v II. rade (Ing. J. M.) a pripustil, aby do konania na strane žalovaných v II. - V. rade pristúpili osoby navrhované sťažovateľkou. Okresný súd súčasne uznesením vylúčil časť nárokov (povinnosť strpieť postavenie plotu a pod.), ktoré sťažovateľka žiadala podaním z 25. septembra 1997, na samostatné konanie. Po vypočutí účastníkov a súdneho znalca a po tom, ako právna zástupkyňa sťažovateľky upresnila okruh pasívne legitimovaných účastníkov sporu tak, že v konaní o určenie hranice sú účastníkmi vlastníci sporných pozemkov, a to žalovaní v II. – IV. rade a v konaní o uloženie povinnosti strpieť postavenie plotu a nezasahovať do vlastníctva sťažovateľky sú účastníkmi užívateľa týchto nehnuteľností, a to žalovaní v I. a V. rade, okresný súd následne odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu „*vyhodnotenia vykonaného dokazovania eventuálne vykonania ohliadky na mieste*“;

- 27. február 1998 - súdny znalec zaslal okresnému súdu doplnenie znaleckého posudku „*k výmere zabratých plôch*“ (pochybenie v číselnom vyjadrení výmery);

- 5. marec 1998 - okresný súd uznesením rozhodol, že nepripúšťa zmenu žalobného petitu tak, ako to žiadala sťažovateľka podaním z 25. septembra 1997;

- 10. marec 1998 - okresný súd zaslal účastníkom na vyjadrenie doplnenie znaleckého posudku;

- 16. marec 1998 - žalovaný v V. rade sa vyjadril k doplneniu znaleckého posudku;

- 18. marec 1998 - sťažovateľka sa vyjadrila k doplneniu znaleckého posudku;

- 7. apríl 1998 - okresný súd zisťoval adresu žalovanej v II. rade, ktorá si na súdu známej adrese nepreberala zásielky;

- 6. máj 1998 - okresný súd vyzval účastníkov konania, aby predložili návrhy na ďalšie dokazovanie;

- 13. máj 1998 - žalovaný v V. rade žiadal zopakovať znalecké dokazovanie;

- 28. máj 1998 - žalovaná v II. rade sa vyjadrila k sporu, pričom oznámila, že vystupuje aj ako zástupkyňa žalovanej v I. rade, avšak okresnému súdu nepredložila plnomocenstvo;

- 1. jún 1998 - okresný súd vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k sporu, či trvá na svojej žalobe;

- 3. jún 1998 - žalovaná v IV. rade sa vyjadrila k sporu;

- 10. jún 1998 - sťažovateľka oznámila, že nemá návrhy na ďalšie dokazovanie;

- 18. september 1998 - okresný súd uznesením nariadil kontrolné znalecké dokazovanie a určil lehotu 60 dní na vypracovanie znaleckého posudku (uznesenie sa dvakrát nepodarilo súdnemu znalcovi doručiť);
- 20. október 1998 - okresný súd požiadal políciu o súčinnosť pri doručení uznesenia súdnemu znalcovi;
- 4. november 1998 - okresnému súdu bolo oznámené, že súdny znalec sa na súdu známej adrese nezdržiava;
- 5. november 1998 - okresný súd zaslal spis Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „dožiadaný súd“) za účelom jeho doručenia súdnemu znalcovi;
- 17. november 1998 - spis bol doručený dožiadanému súdu, ktorý súdneho znalca predvolal;
- 18. január 1999 - dožiadaný súd opätovne predvolal súdneho znalca;
- 29. január 1999 - súdny znalec oznámil dožiadanému súdu, že požiadal o vyčiarknutie zo zoznamu súdnych znalcov;
- 1. február 1999 - dožiadaný súd vrátil spis bez vybavenia okresnému súdu;
- 2. február 1999 - sťažovateľka urgovala konanie vo veci;
- 5. február 1999 - spis bol doručený okresnému súdu, ktorý obratom žiadal krajský súd, aby oznámil, či ustanovený súdny znalec ešte vykonáva činnosť znalca, a v prípade, že bol zo zoznamu znalcov vyčiarknutý, tak na základe akej skutočnosti;
- 10. február 1999 - okresnému súdu bolo oznámené, že súdny znalec bol 1. februára 1999 odvolaný z funkcie znalca na vlastnú žiadosť;
- 30. marec 1999 - okresný súd uznesením ustanovil na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku nového súdneho znalca a určil mu lehotu 90 dní na jeho predloženie (uznesenie bolo súdnemu znalcovi doručené 8. apríla 1999);
- 6. apríl 1999 - okresný súd uznesením uložil žalovaným v I. – V. rade zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania;
- 16. apríl 1999 - súdny znalec žiadal o zapožičanie spisu pre účely vypracovania znaleckého posudku;
- 19. apríl 1999 - okresný súd zaslal spis Okresnému súdu Veľký Krtíš za účelom jeho doručenia súdnemu znalcovi a súčasne žalovaná v I. rade okresnému súdu oznámila, že nezaplatí preddavok na znalecké dokazovanie;

- 21. apríl 1999 - spis bol doručený Okresnému súdu Veľký Krtíš;
- 29. apríl 1999 - súdny znalec prevzal spis;
- 30. apríl 1999 – žalovaná v II. rade podala aj v mene žalovanej v I. rade (poznámka ústavného súdu - nepredložila plnomocenstvo na jej zastupovanie) odvolanie proti uzneseniu, ktorým im bolo uložené zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie, a tiež žiadosť žalovanej v I. rade na oslobodenie od súdnych poplatkov;
- 4. jún 1999 - okresnému súdu bol predložený znalecký posudok;
- 23. jún 1999 - okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom;
- 30. jún 1999 - žalovaný v V. rade sa vyjadril k znaleckému posudku;
- 14. júl 1999 - okresný súd zaslal žalovanej v II. rade na vyplnenie tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch (poznámka – žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov podala žalovaná v I. rade);
- 28. júl 1999 - okresnému súdu bolo od žalovanej v I. rade doručené vyplnené tlačivo o jej osobných, majetkových a zárobkových pomeroch;
- 19. október 1999 - okresný súd uznesením nepriznal žalovanej v I. rade oslobodenie od súdnych poplatkov;
- 16. november 1999 - žalovaná v I. rade podala odvolanie proti uzneseniu z 19. októbra 1999;
- 19. november 1999 - spis bol predložený krajskému súdu na konanie o odvolaní žalovanej v II. rade proti uzneseniu, ktorým bolo žalovaným uložené zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie a o odvolaní žalovanej v I. rade proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku;
- 22. november 1999 - sťažovateľka sa vyjadrila k znaleckému posudku;
- 30. november 1999 - krajský súd uznesením sp. zn. 17 Co 2130/99 potvrdil uznesenie okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalovanej v I. rade a uznesením sp. zn. 17 Co 2189/99 odmietol odvolanie žalovaných v I. a II. rade proti uzneseniu, ktorým bola žalovaným v I.- V. rade uložená povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť preddavok na znalecké dokazovanie, ako podané oneskorene;
- 29. december 1999 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 3. máj 2000 - sťažovateľka urgovala konanie vo veci;
- 14. august 2000 - žalovaná v I. rade namietala zaujatosť zákonnej sudkyne;

- 9. apríl 2001 - zákonná sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti zo 14. augusta 2000 a súčasne predložila spis predsedovi okresného súdu;
- 19. apríl 2001 - spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti;
- 6. jún 2001 - krajský súd uznesením sp. zn. 17 Nc 195/01 rozhodol, že zákonná sudkyňa okresného súdu nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 10 C 182/93;
- 13. jún 2001- spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 20. august 2001- okresný súd vyzval účastníkov, aby sa vyjadrili k sporu a predložili návrhy na ďalšie dokazovanie;
- 28. august 2001 - sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že žalovaní v I. a V. rade porušujú predbežné opatrenie z 9. septembra 1995;
- 19. september 2001 - sťažovateľka žiadala vykonanie ohliadky na mieste samom;
- 28. júl 2003 - okresný súd nariadil ohliadku na mieste samom za účasti geodeta na 29. september 2003;
- 8. august 2003 - okresný súd vyzval sťažovateľku, aby upresnila adresu sporných nehnuteľností a aby sa vyjadrila k osobe geodeta, ktorý mal byť prizvaný k ohliadke;
- 19. august 2003 - sťažovateľka predložila zoznam otázok, ktoré by mal znalec pri ohliadke zodpovedať, a vyjadrila sa k jeho osobe;
- 16. september 2003 - zákonná sudkyňa zrušila ohliadku z dôvodu jej práceneschopnosti;
- 13. október 2003 - okresný súd uznesením uložil súdnemu znalcovi dopracovať znalecký posudok a sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie;
- 25. november 2003 - sťažovateľka sa odvolala proti výroku uznesenia z 13. októbra 2003, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť preddavok na trovy súdneho znalca;
- 16. december 2003 - spis bol predložený krajskému súdu na konanie o odvolaní;
- 18. december 2003 - krajský súd uznesením sp. zn. 16 Co 438/03 zrušil v odvolaní napadnutom výroku uznesenie okresného súdu z 13. októbra 2003;
- 2. február 2004 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 10. február 2004 - súdnemu znalcovi bolo doručené uznesenie z 13. októbra 2003;
- 25. február 2004 - okresný súd vyzval súdneho znalca na predloženie doplneného znaleckého posudku a súčasne na polícii zisťoval pobyt žalovaného v III. rade, ktorý si na súdu známej adrese nepreberal zásielky;
- 4. marec 2004 - súdny znalec žiadal o zapožičanie súdneho spisu;

- 1. apríl 2004 - sťažovateľka na výzvu okresného súdu z 26. marca 2004 oznámila bydlisko žalovaného v III. rade;
- 6. apríl 2004 - okresný súd zaslal spis Okresnému súdu Veľký Krtíš za účelom jeho doručenia súdnemu znalcovi;
- 8. apríl 2004 - spis bol doručený Okresnému súdu Veľký Krtíš;
- 26. máj 2004 - súdny znalec prevzal spis;
- 6. júl 2004 - Okresnému súdu Veľký Krtíš bol spolu so spisom doručený znalecký posudok;
- 12. júl 2004 - spis bol doručený okresnému súdu;
- 19. júl 2004 - okresný súd zaslal doplnený znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom;
- 5. august 2004 - sťažovateľka sa vyjadrila z znaleckému posudku;
- 22. december 2004 - okresný súd nariadil pojednávanie na 2. marec 2005 ;
- 25. február 2005 - žalovaná v II. rade sa vyjadrila k sporu;
- 1. marec 2005 - matka sťažovateľky (ďalej len „vedľajšia účastníčka“) oznámila okresnému súdu, že chce vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane sťažovateľky;
- 2. marec 2005 - pojednávanie bolo po vypočutí účastníkov odročené na neurčito za účelom vypočutia súdneho znalca a vedľajšej účastníčky po vyhotovení uznesenia o jej pripustení do konania a z dôvodu vyžiadania spisu tamojšieho súdu sp. zn. 7 C 68/62;
- 25. apríl 2005 - žalovaná v II. rade predložila okresnému súdu plnomocenstvo, ktoré ju oprávňovalo zastupovať žalovanú v IV. rade, ktorá sa zdržiavala v zahraničí;
- 4. máj 2005 - okresný súd nariadil pojednávanie na 20. jún 2005;
- 5. máj 2005 - sťažovateľka urgovala konanie vo veci;
- 10. máj 2005 - okresný súd pripojil spis sp. zn. 7 C 68/62;
- 10. jún 2005 - okresný súd oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 20. jún 2005 sa odročuje z dôvodu nástupu zákonnej sudkyne na materskú dovolenku;
- 18. október 2005 - okresný súd uznesením rozhodol o pripustení vedľajšej účastníčky (matky sťažovateľky) do konania na strane sťažovateľky;
- 16. november 2005 - žalovaní podali odvolanie proti uzneseniu z 18. októbra 2005;
- 16. január 2006 - okresný súd vyžiadal od žalovaných potrebný počet rovnopisov ich odvolania.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty spravidla dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 182/93 o žalobe sťažovateľky o určenie vlastníckeho práva došlo k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I.ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť vecí“, ústavný súd pripúšťa určitú možnosť právnej, ako aj faktickej zložitosti veci súvisiacu najmä s potrebou posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti a kvôli ktorým okresný súd nariadil znalecké dokazovanie.

Podľa právneho názoru ústavného súdu faktická zložitosť veci nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za včasné vyriešenie sporu (I. ÚS 15/02) a nemožno ňou v žiadnom prípade ospravedlniť viac ako 12 rokov trvajúce konanie, počas ktorého okresný súd uskutočnil iba štyri pojednávania a vo veci ani raz meritórne nerozhodol.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa nepodieľala na zbytočných prietáhoch - v konaní pred okresným súdom bola aktívna, včas reagovala na výzvy súdu, zúčastňovala sa na pojednávaniach, navrhovala dôkazy a vyvíjala aktivity smerujúce k mimosúdному urovnaniu sporu (26. august 2004).

Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka síce opakovane menila žalobu, jednak ohľadne rozsahu ňou uplatňovaného nároku a jednak dopĺňala okruh pasívne legitimovaných účastníkov konania, avšak týmto reagovala iba na zmeny aktuálnej situácie.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd v predmetnej veci nevykazoval relevantnú procesnú činnosť v období:

- od 26. januára 1994 (sťažovateľka zaujala stanovisko k vyjadreniam žalovaných) do 6. júna 1994 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. viac ako 4 mesiace;
- od 6. marca 1995 (okresný súd si zapožičal spis sp. zn. 10 C 86/94) do 1. augusta 1995 (okresný súd vyzval manžela žalovanej v I. rade o oznámenie, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník konania), t. j. viac ako 4 mesiace;
- od 8. októbra 1997 (pojednávanie bolo odročené na neurčito) do 5. marca 1998 (okresný súd uznesením nepripustil zmenu žalobného petitu), t. j. takmer 5 mesiacov;
- od 29. decembra 1999 (spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu) do 9. apríla 2001 (zákonná sudkyňa sa vyjadrila k námietke zaujatosti uplatnenej proti jej osobe žalovanou v I. rade), t. j. viac ako 1 rok a 3 mesiace;

- od 20. augusta 2001 (okresný súd vyzval účastníkov, aby predložili návrhy na ďalšie dokazovanie) do 28. júla 2003 (okresný súd nariadil ohliadku na mieste samom), t. j. viac ako 1 rok a 11 mesiacov;
- od 19. júla 2004 (okresný súd zaslal znalecký posudok účastníkom na vyjadrenie) do 22. decembra 2004 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. viac ako 5 mesiacov.

Celková doba zbytočných prietahov ustálená ústavným súdom je viac ako 4,5 roka, pričom vec sa po viac ako 12 - ročnom trvaní sporu stále nachádza na prvostupňovom súde bez jediného meritórneho rozhodnutia.

Ústavný súd zdôrazňuje, že uvedené konanie okresného súdu je z hľadiska naplnenia účelu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru absolútne neakceptovateľné.

V súvislosti s obranným tvrdením predsedníčky okresného súdu, že *„V dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdu od r. 2001 nebolo možné v prípade neprítomnosti sudkyne prijať iné vhodnejšie opatrenie, ktoré by urýchlilo vybavovanie vecí“*, ústavný súd konštatuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení. Skutočnosť, že okresný súd mal problémy s vybavovaním veľkého množstva agendy, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníkov konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci účastníka, ktorý sa naň obrátil (I. ÚS 156/02, I. ÚS 65/04).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľka sa domáhala aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 220 000 Sk, ktoré odôvodnila nasledovne: *„Neukončením konania pretrváva u nej stav právnej neistoty, ktorý pociťuje ako psychickú ujmu, pretože nemá možnosť užívať svoju nehnuteľnosť bez obáv o svoj život a život matky, ktorá s ňou v nehnuteľnosti žije, nemôže s nehnuteľnosťou disponovať, postaviť si aspoň provizórne oplotenie, aby mohla predchádzať škodám, ktoré jej vznikajú prietáhmi v tomto súdnom konaní, pričom dlhoročný spor týkajúci sa uvedenej nehnuteľnosti prehlbuje už dosť narušené susedské vzťahy (...). Sťažovateľka (...) stratila dôveru v súdy, psychicky trpí v dôsledku ignorácie jej návrhov na vykonanie dokazovania zo strany súdnej moci, trpí pocitmi úzkosti (...).“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadost'učinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na okolnosti uvedené v bodoch 1 až 3 ods. III nálezu, najmä však na celkovú dĺžku konania považuje za primerané priznať vo výške 80 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na náhradu trov v celkovej výške 8 196 Sk, a to za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2005 podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v sume 2 x 2 501 Sk a dvojnásobok režijného paušálu po 150 Sk, ako aj náhradu trov za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 v sume 2 730 Sk a režijný paušál v sume 164 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2005 je 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu je 150 Sk. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 je 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu je 164 Sk.

Sťažovateľke patrí náhrada trov za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2005 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 5 002 Sk, dvojnásobok režijného paušálu v sume 300 Sk, ako aj náhrada za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2006 (vyjadrenie zo 16. januára 2006) v sume 2 730 Sk a režijný paušál v sume 164 Sk, t. j. celkovo patrí sťažovateľke náhrada trov vo výške 8 196 Sk, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 4.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2006